

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Lovász Ügyvédi Iroda (...) által képviselt ... (...) I. r. és a ... (...) II. r. felperesnek a Horváth Péter PálÜgyvédi Iroda (...) által képviselt ... (...) alperes ellen szerződés érvénytelenségének, hatálytalanságának megállapítása és járulécai iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. április 23-án kelt 22.G.42.365/2013/17. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg 892.900 (nyolcszázkilencvenkettőezer-kilencszáz) forint le nem rótt fellebbezési illetéket, a felpereseknek mint együttes jogosultaknak 15 napon belül 100.000 (százezer) forint+ ÁFA összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a ... korábbi I. r. alperes 1995. október 20-án kelt alapító okirattal létesült, melynek alperes - korábban IV. r. alperes - 1996. április 30-tól tagja, 2000. május 11-től többségi befolyást biztosító részesedéssel rendelkező tagja és 2005. május 11-ig bejegyzett ügyvezetője volt. 2000. május 11-től a korábbi I. r. alperesnek tagja volt még ... aki alperes tisztségének megszűnését követően is ügyvezetője volt korábbi I. r. alperesnek.

A korábbi I. r. alperes ellen korábbi I. r. felperes által 2004. december 10-én előterjesztett kérelem alapján felszámolási eljárás indult, melynek kezdő időpontja 2006. július 12. volt, a közzététel időpontja 2006. augusztus 10.

A ... korábbi II. r. alperes 1995. január 12-én alapító okirattal jött létre, tagjai 2004. március 18-tól alperes, illetve házastársa voltak jelentős befolyást biztosító részesedéssel. A korábbi II. r. alperes ügyvezetője az alapítástól 2005. március 18-ig alperes, ezen időponttól 2007. július 27-ig ...volt. Alperes és házastársa tagsági viszonya 2008. május 15-én megszűnt.

A korábbi II. r. alperes ellen 2008. május 5-én érkezett kérelem alapján 2009. március 20-ától kezdődő időponttal felszámolási eljárás indult.

A ... a korábbi III. r. alperes 1998. március 11-én alapított társaság, melynek tagjai 2009. november 5-ig alperes és házastársa voltak, a cég ügyvezetője az alapítástól tagsági viszonya megszűnéséig az alperes volt.

A korábbi III. r. alperes 2008. április 20-i taggyűlésén elhatározta 49.000.000 forint összegű törzstőkéjének 520.000 forintra történő leszállítását. A cég neve, székhelye, a cég egyedüli tagja, az ügyvezető személye 2009. november 5-én megváltozott, majd 2010. július 28-án ugyancsak változott a tag és az ügyvezető személye. A korábbi alpereseken kívül több, más társaság működött alperes és házastársa tagságával, több cég hasonló közmű- és mélyépítési tevékenységet folytatott, a korábbi III. r. alperes kivitelezési munkát nem végzett, mintegy vagyonkezelő holding volt. A cégcsoportnál az irodavezető a számlák időbeli érkezése alapján pénzügyi ütemtervet készített és az alperes döntötte el az alapján, hogy milyen prioritások szerint, mely számlákat egyenlíti ki.

Az I. r. felperes és a korábbi I. r. alperes között 2004. március 24-én vállalkozói szerződés jött létre a ... külső víz- és gázvezetékek építésére, a felek a díjat 8.700.000 forint + áfa összegben határozták meg, a késedelmi kamat mértékét a mindenkori alapkamat kétszeresében.

Az I. r. felperes a szerződés alapján 2004. augusztus 10-én bruttó 10.627.448 forint összegű számlát állított ki, azzal, hogy 6%-os díjvisszatartás mellett 10.117.331 forint 2004. szeptember 9-ig esedékes, 2004. december 10-i fizetési határidővel bruttó 525.779 forint összegű számlát állított ki. Az I. r. felperes a ... gázvezeték építési munkáira vonatkozó szerződés alapján bruttó 1.975.000 forint összegű 2004. december 31-én esedékes számlát nyújtott be az I. r. alpereshez. A korábbi I. r. alperes ezeket a számlákat befogadta. Az I. r. felperes az általa 2004. december 10-i beadvánnyal kezdeményezett felszámolási eljárásban 13.161.787 forint tőke, 170.000 forint eljárási költség, illetve 100.000 forint regisztrációs díj iránti igényt jelentett be, melyet a felszámoló nyilvántartásba vett, visszaigazolt.

Az I. r. felperes 2007. február 12-én betekintett a felszámolás irataiba, s megállapította, hogy a korábbi I., II., illetve I. és III. r. alperesek között különböző szerződések jöttek létre a felszámolást megelőzően, így a 2004. március 1-jei szerződés, mellyel a korábbi III. r. alperes 2004. március 1. és 2005. április 31-ig terjedő határozott időre bérbe adta a tulajdonát képező gépjárműveket és gépeket a korábbi I. r. alperesnek havi 1.400.000 forint + áfa összegű bérleti díj mellett. A bérlet tárgya a két Ford Transzit, egy Citroën Berlingo, egy MAN típusú jármű, egy árokásó munkagép, egy utánfutó és egy kompresszor volt.

A korábbi I., II. r. alperesek között 2005. december 1. napján megállapodás jött létre, melyben a korábbi II. r. alperes átvállalta a korábbi I. r. alperes „esetlegesen felmerülő garanciális kötelezettségeit” a megállapodás aláírásától 2009. szeptember 15-ig terjedő időre azzal, a megállapodásban szereplő 10 megrendelőt erről írásban

értesíti. A megrendelők között szerepelt a..... a ...illetve a ...is. A gépjárművek, illetve a gépek együttes becsült piaci nettó értéke 10.165.212 forintban határozható meg, a piaci alapú bérleti díj becsült nettó összege pedig a leszámlázott 10 hónapra 2.541.303 forintban.

A korábbi I. és III. r. alperesek közt létrejött bérleti szerződés alapján a korábbi I. r. alperes 2004. április 9-én 1.400.000, majd a 2004. április és augusztus közti időszakra 2004. szeptember 17. és 2005. január 5. között 7.000.000, 2005. március 23-án 1.400.000 és 2005. június 15-én 4.200.000 forintot fizetett. A korábbi III. r. alperes mindig akkor állította ki a bérleti díjra vonatkozó számlát, amikor azt az I. r. alperes ki tudta egyenlíteni. A kiállított bruttó 16.250.000 forint összegű számlát a korábbi I. r. alperes kiegyenlítette. A korábbi I. r. alperes tevékenysége során értékesítése nettó árbevétele 2004. évben 440.012.000 forint, 2005. évben április 20-ig 25.377.000 forint volt, a bruttó termelési érték 2004. évben 95.497.000 forint, 2005. évben április 20-áig 8.836.000 forint. A korábbi I. r. alperes 2004-2005. évi beszámolójához csatolt mellékletben rögzítésre került, hogy a Kft.-nek 2003., illetve 2004. évre garanciális kötelezettsége nem volt. A korábbi I. r. alperes az általa kibocsátott számlák után 2004., 2005-ben garanciális visszatartást nem számolt el, a 2004. előtti visszatartásokból 2004. évben két tételben 1.652.048 forint, 2005-ben 3.779.516 forint visszautalás érkezett a számlájára. A jövőbeli garanciális kötelezettségekre a korábbi I. r. alperes céltartalékot nem képzett, a 2004., 2005. években a korábbi gyakorlat szerint maximum 7.056.000 forint összegű garanciális kötelezettségre lett volna indokolt céltartalékot képezni.

A korábbi I. és II. r. alperes között 2005. december 1-jén létrejött megállapodásban megjelölt cégek közül a ...ellen 2005. július 5. napján felszámolási eljárás indult, a ... 2005. február 7-én a cégnyilvántartásból törlésre került. E két társaság I. r. alperessel kötött szerződésben vállalt kötelezettségeit nem teljesítette, emiatt a korábbi I. r. alperes 48.588.476 forint értékvesztést számolt el. A korábbi I. r. alpereshez 2005. évben a 2004. évi vevőkövetelésekből 45.815.000 forint, míg a 2005. évben kiszámlázott követelésekből 56.989.477 forint folyt be, azaz, összesen 102.804.483 forint. A bevétellel szemben a 2005. évben kifizetett szállítói kötelezettség 56.414.620 forint volt, a ... cégcsoport részére 2005. évben kiegyenlített számlák összege 15.145.607 forint volt. A kifizetések egyenlege, 46.389.863 forint elegendő lett volna az I. r. felperes elismert követeléseinek maradéktalan kiegyenlítésére, azonban a korábbi I. r. alperes ügyvezetője tudatosan visszatartotta a 2004. évben keletkezett szállítói kötelezettségeket, azok kiegyenlítési aránya 39%-os volt a 2005. évi 48,45 %-kal szemben. Az I. r. alperes nagyobb részt a 2004. évben vagy előtte keletkezett tagi kölcsön kötelezettségét csökkentette, a tagi kölcsön egyenlege 2004. december 31-én 61.151.000 forint volt, 2005. évben a tagi kölcsön törlesztés 58.500.000 forint, miközben volt 6.000.000 forint folyósítás is. 2005. december 31-én ennek a számlának az egyenlege 8.651.000 forint kötelezettséget mutatott. Az I. r. alperes 2004. évi szállítói kötelezettségei közül a felperesi követelést nagyságrendileg két 7.000.000 forint fölötti szállítói hátralék követi, ezek egyikét nagyrészt 2005. évben a korábbi I. r. alperes kiegyenlítette, a másik cég részére 1.000.000 forintot utalt át, a hátralékot

pedig valószínűsíthetően egyezséggel rendezték. A korábbi I., II. r. alperes között létrejött megállapodás a korábbi I. r. alperes vagyonának csökkenését eredményezte, a korábbi I. és III. r. alperes közt létrejött bérleti szerződés a korábbi III. r. alperes javára ingyenes, illetve feltűnően aránytalan értékkülönbséggel megkötött jogügylet volt.

A korábbi I. r. alperes ügyvezetője a felszámolóhoz címzett 2006. november 28-i feljegyzésében - utalva a ... és a ... mintegy 50.000.000 forint összegű tartozására - előadta, a 2005. év elején meglévő szerződésállományból egy nagy projekt megrendelője aggodalmát fejezte ki az iránt, hogy ilyen kintlevőséggel a cég esetleg nem tud teljesíteni, ezért a tulajdonos úgy döntött, hogy a szerződést más cégre cedálják. A feljegyzés tartalmazta azt is, hogy a dolgozók elbocsátása megtörtént, a cégcsoport más társcégeihez távoztak, 2006. évben szállítói követeléseket a ...már nem egyenlített ki, kintlevőségeit nem tudta behajtani.

A korábbi I. r. alperes felszámolója a 2009. január 31-i közbenső jelentésében vagyonfelosztási javaslatot terjesztett elő, mely szerint a felperesi hitelezői igényt a csődtörvény 56.§ (2) bekezdés d) pontjába sorolt követelésként 2.020.151 forint erejéig javasolta kiegyenlíteni.

Az I. r. felperes a 2007. május 11-én benyújtott keresetében a csődtörvény 40.§ (1) bekezdésének a) és b) pontja alapján a korábbi I. és II. r. alperes között 2004. április 7-én létrejött vállalkozási szerződés, a 2005. december 1-jei megállapodás, valamint a korábbi I., III. r. alperes között 2004. március 1. napján létrejött bérleti szerződés érvénytelenségének megállapítását kérte.

A keresetindításra megállapított határidő elmulasztása miatt ez a per jogerősen megszüntetésre került a Fővárosi Ítéltábla 2008. május 20-án kelt helybenhagyó végzése alapján.

Az I. r. felperes 2008. szeptember 5-én előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a korábbi I., II. r. alperes között 2005. december 1. napján létrejött megállapodás, a korábbi I. és III. r. alperes között 2004. március 1. napján létrejött bérleti szerződés vele szembeni hatálytalanságát, kérte alperesek kötelezését az elvont vagyon mértékéig annak tűrésére, hogy a korábbi I. r. alperessel szembeni meg nem térülő 10.911.496 forint összegű tőkekövetelését és kamatait a korábbi II. és III. r. alperesek vagyonából közvetlenül kielégíthesse.

Ezt követően módosított kereseti kérelmében a korábbi II., III. r. alperesek egyetemleges kötelezését kérte 11.161.636 forint tőke és kamatai tekintetében, ezt követően - a IV. r. alperesként perbe vonva az alperest, mint a korábbi I. r. alperes tagját - kérte alperesek egyetemleges kötelezését, megjelölve a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény (régi Gt.) 296.§ (1) bekezdését. Arra hivatkozott, alperes döntései miatt keletkezett a korábbi I. r. alperes felszámolásához vezető veszteség, alperes a 2010. december 15-i tárgyaláson maga is elismerte, kizárólagos döntési joga volt abban a kérdésben, hogy a korábbi I. r. alperes által befogadott számlák milyen sorrendben kerüljenek kiegyenlítésre,

illetve hogy az alperesi tulajdonban álló cégek követeléseit előnyt élveztek. Ez az üzletpolitika nyilvánvalóan hátrányosnak volt tekintendő, a tagi kölcsön jelentős hányadát a korábbi I. r. alperes visszafizette az alperesnek.

Az I. r. felperes 2012. április 10-én kelt bejelentése szerint követeléseit a II. r. felperesre engedményezte, aki a perbe belépett, azonban alperesek nyilatkozatára tekintettel az I. r. felperes perből történő elbocsátása nem történt meg.

A korábbi I. és III. r. alperesek a per megszüntetését kérték hivatkozva a korábbi permegszüntetésre.

A korábbi I., II. r. alperesek felszámolói érdemi ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Alperes korábbi IV. r. alperesként kérte a kereset elutasítását elsődlegesen elévülésre hivatkozva, utalva a Ptk. 324.§ (1) bekezdésére, 325.§, 326.§ (1) bekezdésére, illetve az 1/2007. számú polgári jogegységi határozatra. Előadása szerint a társaság tagjai és ügyvezetője mindenkor a társaság érdekeit figyelembe véve járt el, hátrányos üzletpolitikát nem folytatott, a II. r. alperes nem ... tulajdonlása és ügyvezetése alatt került felszámolásra, a III. r. alperes pedig működő társaság. A II., III. r. alperesek a teljesítésekhez képest később jutottak a követelésekhez, I. r. alperes működését segítették. Az I. r. alperes felszámolásához nem a hátrányos üzletpolitika vezetett, hanem az építőiparban kialakult körbetartozás.

Az elsőfokú bíróság a per megszüntetésére irányuló kérelmet alaptalannak ítélte és a per tárgyról érdemben határozott, a 22.G.41.302/2008/95. számú részítéletével a felperesek által a korábbi I., II. és III. r. alperesekkel szembeni kereseti kérelmet elutasította, megállapította, az alperes korlátlan és teljes felelősséggel tartozik a korábbi I. r. alperes a felperesekkel szembeni hitelezői igényének nyilvántartásába vett és behajthatatlanná váló tartozásaiért. A IV. r. alperes elleni marasztalásra irányuló kereseti kérelmet elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla a 16.Gf.40.562/2012/4. számú részítéletével a IV. r. alperes korlátlan és teljes felelősségének megállapítása iránti kereseti kérelem tárgyában hozott rendelkezését - a perköltségre vonatkozóan is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot ebben a körben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, egyebekben az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyta. A hatályon kívül helyezett rész tekintetében az I. r. felperes másodfokú perköltségét 233.400 forint + áfa munkadíjból és 900.000 forint le nem rótt fellebbezési illetékből, a IV. r. alperes másodfokú perköltségét 250.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból és 900.000 forint fellebbezési illetékből álló összegben állapította meg.

A megismételt eljárás során a felperesek kereseti kérelmüket fenntartották, a régi Gt. 296.§ (1) bekezdésére alapítva alperes korlátlan és teljes felelősségének megállapítását kérték, valamint a Cstv. 63.§ (2) bekezdése alapján alperes

kötelezését 11.161.636 forint tőke és ezen összeg 2006. július 12-től járó kamatai megfizetésére.

Alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozott az elévülésre, vitatta a tartósan hátrányos üzletpolitikát, mellyel kapcsolatban két szerződéskötést és egy szerződéscedálást nevesített a felperes. A szerződések, illetve nyilatkozatok időpontját alapul véve a követelés elévült, utalt a felperes egymásnak ellentmondó nyilatkozataira is, továbbá a felszámoló által előterjesztettekre és arra, az adós társaság ügyvezetője a csődtörvényben előírt kötelezettségeit teljesítette, kizárólag a felperes a hitelező. Hivatkozott arra is, a felszámolás 14.037.000 forint követelésállománnyal indult, a követelések behajtása érdekében tett intézkedések vizsgálata nem történt meg.

Az eljárás során az elsőfokú bíróság beszerezte ... igazságügyi könyvszakértő véleményét, melyet ítélezése alapjául elfogadott, valamint ... és az alperest is tanúként hallgatta meg- utóbbi még perbevonása előtt.

A ... felszámolását a Fővárosi Törvényszék a 2014. február 6-án kelt és 2014. március 18-án jogerőre emelkedett 6.Fpk.01-04-005912/46. számú végzésével fejezte be.

Az elsőfokú bíróság a 2014. április 23-án kelt 22.G.42.365/2013/17. számú ítéletével az 1997. évi CXIV. törvény - régi Gt. - 296.§ (1) bekezdése, a Ptk. 324.§, 326.§ és 360.§-ai felhívásával kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. r. felperesnek 11.161.636 forint tőkét és ezen összeg 2006. július 12-től számított törvényes mértékű kamatait, az I. r. felperesnek 1.744.218 forint, a II. r. felperesnek 1.087.910 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 1.350.000 forint eljárási illetéket.

A határozat indokolása szerint a kártérítés alapjául szolgáló, az uralkodó tag legalább többségi irányítást biztosító befolyása következtében tartósan hátrányos üzletpolitika folytatása megvalósításának, mint károkozó magatartásnak folyamatos és egységesnek tekinthető jellegére tekintettel - melyet alperes az adós társaság felszámolásának elrendeléséig folytatott - a kár bekövetkezésének időpontja az adós társaság felszámolásának kezdő időpontja. Alperesi nyilatkozat alapján is az állapítható meg, a korábbi I. r. alperes a felszámolási kérelem benyújtása és a felszámolás kezdő időpontja között a felperesi követelést lényegesen meghaladó kifizetéseket teljesített. Olyan mértékű vagyonszerzés, mely a felperesi igény kielégítését megghiúsította volna, nem következett be. A kártérítési igény elévülése 2006. július 12-től kezdődött, azaz a felszámolás kezdő időpontjától, és 2011. július 12-én következett volna be, azonban a felperes az alperessel szembeni igényét 2011. január 7-én előterjesztette, így az elévülés nem következett be.

Az 1/2007. Polgári jogegységi határozat, illetve a Kúria BH.2013. évi 2. számában P4 szám alatt közzétett elvi határozata felhívása mellett utalt arra, az uralkodó tag sui generis felelősségének megállapítása iránt a jogszabály kifejezett rendelkezése szerint a felszámolási eljárás során nyújtható be kereset, az igény érvényesítésére is speciális határidőt ír elő a jogszabály. Az elévülés nem következett be, tekintettel

az alperes 2010. december 15-i tanúvallomása alapján szerzett információkra és a 2011. január 7-i keresetkiterjesztésre.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 339.§-a felhívása mellett kifejtette, vizsgálta, hogy alperes, mint uralkodó tag befolyására az ellenőrzött társaság tartósan hátrányos üzletpolitikát folytatott-e, és az ellenőrzött társaság ennek következtében került-e felszámolás alá és a felszámolás folytán a vagyon nem nyújtott-e fedezetet a hitelezői kielégítésre. Megállapítható, az alperes befolyása következtében korábbi I. r. alperes tartósan hátrányos üzletpolitikát folytatott, a korábbi II., III. r. alperessel olyan megállapodást, illetve bérleti szerződést kötött, melyek ingyenesek, de legalábbis feltűnően értékaránytalanok voltak. A hátrányos üzletpolitika része volt, hogy a korábbi I. r. alperes az általa megkötött szerződést a cégcsoport társcégeire cedálta, illetve alkalmazottait elbocsátotta, ennek következtében a tevékenységet nem tudta folytatni. Kiemelten értékelendő, hogy a korábbi I. r. alperes befolyása következtében, illetve döntése alapján az I. r. felperessel szembeni lejárt, elismert tartozását annak ellenére nem egyenlítette ki, hogy amiatt felszámolási eljárás indult. A követelés kielégítésére fedezettel rendelkezett, így a felszámolás elkerülhető lett volna. A rendelkezésre álló pénzeszközt I. r. felperes korábban lejárt, nem vitatott követelése kiegyenlítése helyett, alperes tulajdonában álló társaságok követeléseinek kiegyenlítésére fordította. Alperes jogellenes felróható magatartása abban állt, hogy meghiúsította az ellenőrzött társaság tartozásainak megfizetését. Ebben a körben eseti döntésre is hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság utalt arra, a korábbi I. r. alperessel szembeni felszámolás bekövetkezett, vagyonsökkenése is, melynek mértéke minimálisan eléri az I. r. felperes követelése összegét. A felszámolási záróvégzés rögzíti, a felszámoló három hitelezői igényt vett nyilvántartásba, összesen 53.910.533 forint összegben, ebből az I. r. felperesi igény részbeni kiegyenlítéseként mindössze 2.020.151 forint került kifizetésre. Adós vagyona további hitelezői igény kielégítésére nem nyújtott fedezetet. A korábbi I. r. alperessel szembeni felszámolás elrendelése okozati összefüggésben állt alperes befolyásával, vállalatirányítási gyakorlatával, így a Gt. 296.§-a szerinti kártérítési felelőssége fennáll. A kártérítési igény a felszámolás kezdő időpontjától esedékessé vált, annak összege a felszámolás befejezésére tekintettel egyértelműen megállapítható volt, így a felperesi kereseti kérelemnek megfelelően volt helye az alperes marasztalásának, jogosultként az I. és II. r. felperes között létrejött engedményezési szerződésre tekintettel II. r. felperest jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság a határozat rendelkezésében nem, annak indokolásában rögzítette a késedelmi kamat mértékét; részletesen utalt az ítélezése alapjául elfogadott ...-féle szakvéleményre, az azzal kapcsolatos alperesi kifogásokat elutasítva.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (1) és (5) bekezdése alapján döntött a perköltség viseléséről, a korábbi jogerős részítélet figyelembevételével a le nem rótt illeték viseléséről.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, utalva az elsőfokú eljárás során megtett nyilatkozataira, azokat fenntartva. Az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte, előadva, az elsőfokú bíróság indokolása sem teljes körű,

másodlagosan kérte az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére tekintettel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását a per újabb tárgyalására, a perköltségviseléssel kapcsolatos rendelkezés megváltoztatását is, figyelemmel arra, hogy egy jogi képviselő járt el, ugyanazt a tevékenységet végezte el mindkét felperes képviselőjében, emellett kérte felülvizsgálni az I. r. felperes alapeljárásban megállapított perköltségét is, mivel felperesek legalább 50%-ban az alapeljárásban pervesztesnek tekintendők.

Hivatkozott az ítélet ellentmondására, állítva, tartós és hátrányos üzletpolitikát nem folytatott, az elsőfokú bíróság logikája szerint a felszámolás ténye minősítette ilyenné a magatartását, ezen érvelés azonban nem alapos, ellentmondó, a kielégítés sikeressége vagy sikertelensége mérvadó a felszámolás során. Hiányzik a felróható magatartás, érdemi tevékenység a társaságban a felszámolás előtt nem volt, a cégcsoporton belüli teljesítések az adós további működését szolgálták.

A tagi hitel visszafizetése kapcsán eseti döntésre hivatkozva, előadta, úgy kell tekinteni, mintha harmadik személy nyújtotta volna a kölcsönt és annak fizette volna vissza a társaság. Egy szerződés cedálására nézve tesz említést az ítélet, de az ügylet gazdasági tartalmára bizonyítás nem történt, abból önmagában sem tartósságot, sem hátrányt nem lehet megállapítani. A munkavállalók átcsoportosítása kedvezőbb helyzetbe hozta a társaságot. Nem értékelte az elsőfokú bíróság az adós társaság kintlevőségét, a felperesi követelés a felszámolásban részben meg is térült. Tény, hogy kizárólag a perbeli számlákat nem teljesítette, minden egyéb fennálló kötelezettség teljesült. Az elsőfokú bíróság által felhozott szerződések visszterhesek voltak, az alperes hátrányosan nem befolyásolta az I. r. alperes vagyoni helyzetét, a szakértői véleményre tett felvetéseket, kifogásokat az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, így a bizonyítékok összességében történő értékelése sem valósult meg. Nem értékelte az elsőfokú bíróság a kintlevőséget, a felszámolásban behajtott és be nem hajtott követelésállományt, a tagi hitelek meg nem térülését, az ügyletek felszámoló általi szokásosnak értékelését, s hogy a felperes az egyetlen hitelező. A kintlevőség behajtásának részbeni sikertelensége jellemző körülmény az építőiparban.

Kifejtette, a felszámolási zárómérlegben 53.910.533 forint hitelezői igény került bejelentésre valójában csak két igényként, az ... engedményezte követelését a ..., ez az igény pedig 2007. július 27-i ... -határozat alapján keletkezett, melyre a felszámoló intézkedést, észrevételt nem tett.

Megismételte a szakvéleménnyel kapcsolatos kifogásait, a szavatossági kötelezettség átvállalása kapcsán utalt arra, az egyszeri esemény volt, a kifogásolt gépbérleti szerződés is egy jogi aktus volt, a károkozás kizárt, a gépbérleti szerződések teljesítése egy része eleve felperesi követelés keletkezése előtt történt. Kizárólag felperes hivatkozásai kerültek bele az ítéletbe, alperesi előadás és érvelés nem, ténybeli tévedés a ... cégjegyzékből való törlése, emellett egyoldalú és hiányos a tényállás megállapítása.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan:

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytállóak voltak levont jogi következtetései is, azokkal a Fővárosi Ítéltábla egyetértett.

A fellebbezésben felhozottakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakat emeli ki:

Az 1997. évi CXLIV. törvény (régi Gt.) 296.§ (1) bekezdése alapján az alperes korlátlan és teljes felelőssége fennáll az ellenőrzött társaság tartozásaiért, az elsőfokú bíróság által helytállóan megállapított tényállás szerint alperes határozta meg, hogy az ellenőrzött társaság - korábbi I. r. alperes - mikor, milyen kifizetéseket teljesítsen, s bár a rendelkezésre álló adatok alapján a felperesi követelés kielégítésére is elegendő fedezet volt a felszámolást megelőzően, a rendelkezésre álló pénzeszközöket nagyobb részben a tagi kölcsön visszafizetésére fordította az alperesi befolyás alatt álló korábbi I. r. alperes.

Az I. r. alperes kintlevőségeinek behajtására nyilvánvalóan a felszámolást megelőzően is volt lehetőség, amennyiben a megtett intézkedések nem vezettek eredményre, utóbb a felszámoló ez irányú tevékenysége, hiányosságai jelen eljárásban alappal nem kifogásolhatók. Az adótartozást megállapító adóhatósági határozat folytán nem alapos az alperes arra való hivatkozása, hogy csak az I. r. felperes volt az egyedüli hitelező, másrészt nyilvánvalóan a felszámolás előtti időszakra vonatkozó tevékenység, illetve mulasztás értékelésére került sor az adóhatósági határozattal.

A régi Gt. 296.§-a szerinti sui generis kártérítési felelősség feltételei összességében fennállnak, erre figyelemmel az elsőfokú bíróság helytállóan marasztalta az alperest.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében helyes indokaira figyelemmel - a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése és 239.§-a, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján kötelezte az alperest az állam javára a le nem rótt fellebbezési illeték, illetve a felperes javára a mérlegeléssel megállapított mérsékelt összegű másodfokú ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére.

Budapest, 2015. január 21.

. Gál Judit s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
tisztviselő